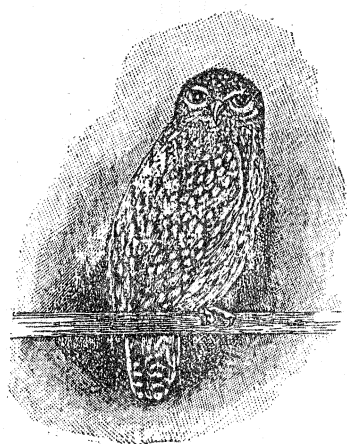

Περί ζωγραφικής

Βέβαια εγώ δεν είμαι ζωγράφος αλλά από μικρός μου άρεσαν πολύ ωρισμένα ζωγραφικά έργα που μόλις τα δεις κερδίζεις αναψυχή, αγαλλίαση και φωτισμό στα μάτια

Η κουκουβάγια σε προκλητική στάση μένει πάντοτε απομονωμένη.

σου. Τέτοιο είναι και το έργο που θα περιγράψω σήμερα και που το ζωγράφισε ο Ι.Ν. Ιωαννίδης πριν από 70 τόσα χρόνια.

Η κουκουβάγια σε ειρηνική στάση κερδίζει όλο τον κόσμο.

(Όπως την εφάντασθη Άγγλος καλλιτέχνης τον 19ον αιώνα)

Δυστυχώς παρόλες τις προσπάθειες μου δεν τα κατάφερα να βρω στοιχεία για την ζωή και το έργο αυτού τού μεγάλου καλλιτέχνη αλλά μόλις είδα το πιο πάνω έργο του κατάλαβα αμέσως γιατί η ζωγραφική τέχνη ξέρει να γοητεύει τόσο πολύ την ζωή μας. Αυτός ο άνθρωπος πρέπει να έλαβε πολλούς στοχασμούς στον νουν του για να μπορέσει να μας παρουσιάσει αυτό το μεγάλο έργο. Γιατί είναι γεμάτο ευτεχνία, επιμέλεια και προσφέρει μια πραγματική ουράνια μυροθήκη.

Όταν το βλέπεις σκέφτεσαι πως μπόρεσε αυτός ο καλλιτέχνης να δώσει τέτοια έκφραση και ωραιότητα, τέτοια λάμψη και κάλλος στα μάτια μιας αθάνας ύπαρξης. Πώς τα κατάφερε να περιγράψει τα μέλη του σώματος ενός τέτοιου παρθενικού σώματος.

Αλήθεια σκέφτομαι και συλλογίζομαι πόσες φορές θα χρειάστηκε να παρακαλέ-

σει τον Θεό για να τον φωτίσει να δώσει την λάμψη που έπρεπε. Γιατί το έργο αυτό μόλις το δεις καταλαμβαίνεις αμέσως πως προσφέρει ελπίδα στους απελπισμένους, παρηγοριά στους υποφέροντες, ελάφρωση και ανακούφιση σε όλους τους πονεμένους. Τα πάντα είναι τόσο χαριτωμένα και συμπληρωμένα που σε κάμνουν να σκέφτεσαι τι να είναι άραγε το θέμα που διάλεξε ο καλλιτέχνης για να ζωγραφίσει. Γιατί το μόνο κενό που αφήνει είναι το θέμα της έμπνευσης του. Ποιός ξερει; Ίσως ο καλλιτέχνης να ήθελε να μας πάρει σε μακρινούς τόπους για να γνωρίσουμε το αίσθημα της αυτοθυσίας και του ηρωισμού που επικρατούσε στην Ευρώπη πριν πολλά χρόνια. Γιατί τουλάχιστο το δικό μου μυαλό μόλις αντίκρυσσε τον πίνακα αυτό δεν άργησε να πάει στην ιστορία της Ιωάννας της Λωραίνης που κρατώντας τον σταυρό του μαρτυρίου την έκαψαν ζωντανή σε μια πλατεία της Ρουέν το έτος 1431. Αργότερα βέβαια